

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXI. ÉVFOLYAM 12. SZÁM 2022. DECEMBER (KARÁCSONY HAVA)

2009 októberében egy váci csoport lelkivezetője lehettem egy szentföldi zárandoklaton. A hétnapos út minden mozzanata csodálatos volt. Az egyik napot Betlehemben töltöttük. 30 fokos melegben a pásztorok mezején mutattam be a szentmisét és természetesen ismert karácsonyi énekeinket énekel-tük. Mindegyikünk számára furcsa volt, hogy ebben a melegben, hó és hideg nélkül szembesülünk Urunk Jézus Krisztus születésével. Mi nem ehhez szoktunk! A közép-európai és magyaros szokásaink szerint idegen volt ez a forró Betlehem. Milyen is az ember? Mennyire a környezete, az éghajlati viszonyai, múltjának szokásvilága befolyásolja. A lényeg sokszor elmarad, és a lényegtelen kap hangsúlyt. Az igazság helyett a hangulat lesz a fontos! Nagy baj, ha a külső csillogás elnyomja Azt, aki fényt gyűjtött, és Aki miatt fényt gyűjtanak! Minden adventi időben azért küzdünk, hogy karácsony ünnepére lélekkel és ne csupán vásárlással készüljünk. Igen, szeretnénk reálisak is lenni. Kell a karácsonyfa alá ajándék is, mert várják, meg aztán kellene a csodálatos családi együttlétekhez a finom ételek és italok, netán egy jó karácsonyi CD is. Annyira szeretnénk az ünnepet jól megszervezni, rákészülni, hogy amire oda érkezünk, már el is vettettük a legfontosabbat, Azt, Aki miatt a karácsony van. Hol vagy Jézus az életünkben? Hol vettettünk el?

Manapság megnehezült az életünk. Nagy a drágaság, az árak szinte minden nap emelkednek. A szomszédban dülő

Ember Istent fog

háború miatt félünk is. Sok a politikai csatározás is. Mégis az előző években és évtizedekben megtapasztalt külső csillogás nem sokat csökkent. Az üzletekben most is sok a vásárló. Igen a karácsony nem múlhat el ajándékozás nélkül.

Most eszembe jut Rostás Sándor verbita atya, aki öt évig volt Paraguayban és el-

mondta egy lelkigyakorlaton, hogy élete legszebb karácsonya az volt, amikor az éhező bennszülötteknek minden ételét odaadta, s neki egy fárasztó, szolgálattal teli nap során csak néhány marék, szerény ennivaló maradt. Mélyen átérzem a misszionárius atya szíve érzéseit, hogy mindez mennyire nagy boldogsággal töltötte

el, hisz itt csak Jézusról és a másik embernek nyújtott szeretetről volt szó. Semmi külső csillogás nem volt. Jézus volt, szeretet volt, s csupán ennyi elég volt! Mennyire messze tudunk jutni Jézusunktól, az általa tanított szeretettől... Istent cseréljük fel ajándékhal-mazokkal! Nem is találjuk meg a Lényegest dobozaink mélyén. Pedig Isten már régóta a miénk, az Ő szeretete a miénk, kezünkbe adta életét, mondhatjuk Izajás prófétával: „Emmánuel, velünk az Isten!” Mi van ettől nagyobb? Veled van az Úr, aki öröktől fogva kigondolt és megalkotott, mert szeret téged is, te ember! Titokzatosan, rejtetten is, de kézzelfoghatóan is veled van! Végtelen felfoghatatlanságával is itt van, de kinyilatkoztatott életével és tanításával is itt van. Felfoghatod Őt és élő kapcsolatba léphetsz Vele. Olvashatod a Szentírásból életét és szeretetét. Viszontszeretheted úgy, ahogy Ő kéri. És megragadhatod úgy, mint az édesanyja, a Boldogságos Szűzanya. Tudod mit jelent a karácsony? Ember Istent fog! Micsoda hallatlan bravúr az emberhez hajló Isten részéről! Csak csodálni tudjuk Isten ajándékozó szeretetét, mert nem tárgyat, hanem önmagát adja a Fiúban, az emberré lett Istenben.

Huszonnyolc évvel ezelőtt Gödöllőn, a káplán, Bokros Levente atya a karácsonyi ünnepi szentmise prédikációjában egy pillanatra kikapta sógornóm kezéből, a pólyából a négy hónapos Árpád unoka-öcsém, és a hívek mosolygá-

Folytatás a 2. oldalon

De jó lenne...!

*De jó lenne gyermek lenni, ahogy réges-régen:
karácsonykor megfürödni boldog, tiszta fényben;
átölelni szeretteink, csókolni arcukat,
remélve, a szeretetünk örökre megmarad!*

*De jó lenne, ha a béke áldott keze érne,
s minden ember, ifjú, öreg ballagna misére;
szíveikben ünnep lenne, szent és örömteljes;
s eggyé válva zengenének boldogan a lelkek!*

*De jó lenne csak szeretni, mint kicsinyek, látod?
Azt érezni, itt a földön mindenki barátod.
Őszintén és szépen élni, haj, bár igaz lenne!
Isten Lelke minden embert keblére ölelne.*

(Babik Erzsébet)

Karácsonyi szeretethimnusz

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok más, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi dalokat énekelek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit sa közepette felmutatta nekik, mondván: „értsétek meg, az Örök Fiúisten ilyen gyermekké lett, ilyen kézzelfogható emberré lett!” Így adta, ilyen megfogható, elérhető és felfogható közelségbe önmagát. Ez nem görög-római mitológia, ahol istenek emberi alakzatban jönnek és mennek. Amit mi ünneplünk, amit mi karácsonynak mondunk az ennire egyszerű és ennire isteni: A Fiúisten a világba jött és emberré lett! „Mindenben hasonlónak lett hozzánk, a bűnt kivéve.” (Vö. Zsid 4,15) A bűneinket átvállalta és a keresztfán, az életáldozatával bocsánatot kért a Mennyei Atyától minden ember számára. Ez volt a mi megváltásunknak nagy isteni műve. Nem az ember váltotta meg önmagát, hanem a Fiúisten váltott meg minden embert, sőt az egész világot! Ezek után elmondhatjuk, hogy az Úr Jézus minden élethelyzetünkben a miénk! Ne is hagyjuk ki életünkéből az Úr Jézust, hanem legyenünk buzgó követői, hisz Ő azt akarja, hogy általa üdvösségünk, azaz örök boldogságunk legyen. Mindez Betlehemben indult el és lett láthatóvá. Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok minden Kedves Olvasónak!

Máthé György plébános
Fotó: Kristók J.

nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütet, hogy a gyermekét megölelje. A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát. A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is. A szeretet nem irigyl másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van. A

szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni. A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzani. A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik. A videójátékok tönkre mennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad!

A fenti gondolatokkal kíván olvasóinak kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket és Áldásos újesztendőt a Vadkerti Harangok szerkesztősége.

Ismeretlen szerző

Fotó: Kristók J.

Milyen gyöngéd az Úr!

Mennyire szereti a Szent Családot, és annak fejét, Józsefet! Szegény Józsefet, a derék mesterembert, a szenvedőt. Akit a régi bizánci ikonok úgy szoktak ábrázolni Betlehemben, hogy jönnek az angyalok, a napkeleti bölcsek, a pásztorok, a kép főhelyén Mária a Kisdeddal, József azonban lelki tanakodása miatt még a gyermek közelében sincs.

Ille nék én oda, közéjük? Ugyan melyikünk képes elfogadni ezt az élethelyzetet, és szívvel fölélni ezt a misztériumot? Az ikon József mindegyikünk képe! Megtette mindazt, amire az Úr kérte, de miért? Mert szerette az Atyát? Szerette Máriát, amennyire képes volt rá a maga egészen különös, némelyek szerint szégyenletes helyzetében? Olyannyira szerette, hogy kitartott mellette, még a szülés levezetésében is közreműködött, hiszen az istállóban más segítség nem akadt. De miért tette ezt vele az Isten? Miért éppen ővele? Az Atyával vívódik, akár Illés, Mózes, vagy majd maga a Megváltó a Getszemáni kertben, és az Atya jön majd vigasztalni őt.

Egyes ikonokon Mária nem a Kisdedre néz, hanem elfordul tőle, és Józsefre pillant. Tekintetével sajnálja a küzdő férfit, egyben biztatja, írja Papp Miklós görögkatolikus hittársunk. Ő mutat rá, hogy a vívódásába „besegítő” gömnyedt hátú öregember tán maga a Gonosz. Prédának tekinti Józsefet. Bizony, a legszebb ikonunkon, a legszebb ünnepünkön is megjelenik. „Ahol sokat nyerhetünk a szeretetben, ott sokat veszíthet a gonosz, ezért kell támadnia.

Az ikon alján két asszony fürdeti a gyermek Krisztust. A Fiú kétszer szerepel az ikonon. Az apokrif evangélium szerint az egyik

asszony Szalóme, a bábanő, aki, amíg saját kezével nem tapintotta, nem hitte el, hogy szűz szült isteni gyermeket. Társnője Éva, az őszanya tartja karjában a kisdedet. Általuk a jelenet világtörténelmi és metafizikai távlatokat nyer.

A fürdetőkád keresztelőkút is lehetne. Így mutat a karácsonyi ikon a vízkereszt ünnepére is. Ahogy a mértani távlat mulandó idejéhez, a kronoszhoz kapcsolódik, úgy az üdvösség idejében, a kairoszban természetes, hogy az újjászületés a keresztségben kezdődik, és egész életünkön át folyamatosan keresztelkedünk, ha igazán Krisztus-követők akarunk lenni. Ha ezt megérezzük olvashattuk Papp Miklóstól, akkor kitisztul előttünk, hogy az ikon közepe a sötétség, amibe a Gyermek születik. Ez a sír sötétje is.

A kronosz világában a történelem, a hatalom sötét. Villannyal és egyéb fénytrükkökkel próbálkozik. A világosság Isten gyöngéd szeretete. A Napkeleti Bölcsek távozása után „az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában és így szólt: Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, és menekülj Egyiptomba! Maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket és meg akarja ölni.” Nem a Szűzanyának szól, hanem Józsefnek, mert ő a teljes jogú családfeje! Heródes halála után az Úr ismét hozzá küldte angyalát, hogy immár hazatérhetnek, majd harmadszor is intést küldött Józsefnek álmában, aki erre Galilea vidékére költözött. Názáret városában telepedett le, hogy beteljesedjék, amit a próféták jövendöltek: Názáretinek fogják hívni.”

Onnan jött el a Világ Világossága.

(Czakó Gábortól)

Szeretett gyermek

A kereszténység legfőbb kérdése az évszázadok folyamán mindig is az volt, hogy kinek tartjuk Jézust, mit hiszünk személyéről. Jól emlékszünk rá, hogy egy alkalommal ő is éppen ezt kérdezi tanítványaitól: kinek tartják őt az emberek és mit gondolnak róla a tanítványok, akik közelebbről is megismerhették. A kérdésre adott válaszok egészen különbözőek, s e különbözőség mélyén nem csupán az húzódik meg, hogy egyesek felszínesen, mások közelebbről ismerik meg őt, hanem az is, hogy személyes hitéről ki-ki hogyan képes tanúságot tenni.

A Jézusról szóló vallomások és tanúságtételek ugyan különféle formában nyerhetnek megfogalmazást, de mind egyik közös eleme, hogy Jézust az Isten Fiának tartja. Minket, keresztény embereket az különböztet meg a többi valláshoz tartozóktól, hogy Jézust az Isten Fiának valljuk. Jézus

Krisztusnak, mint Isten Fiának megvallása egész keresztény hitünk lényege. Ezen a hitvalláson áll vagy bukik keresztény hitünk. Amikor magamban felidézem néhány közéleti személyiség, tudós vagy művész ember választát a Jézus személyét illető kérdéssel kapcsolatban, akkor egészen személyes vallomások jutnak eszembe, amelyekben felidézik gyermekkori és későbbi istenélményeiket, találkozásait az élő Istennel, az emberekben élő, a szentírásban felfedezhető, a szentségekben meg tapasztalható Istennel.

Észrevettem, hogy ha püspököknek, papoknak vagy szerzeteseknek teték fel a kérdést, hogy ki számukra Jézus, ők sokkal óvatosabbak. Ők is mondanak személyes élményeket, mert hiszen többek között hivatásukat is Jézustól kapták, de szívesen indulnak ki abból, hogy mit mond Jézus önmagáról. Egészen izgalmas útra lé-

pünk, amikor arról kezdünk elmélkedni, hogy mit mondott, tanított, vallott Jézus önmagáról és ez milyen nyomot hagy lelkünkben. Jézus kijelentéseit természetesen a szentírásból, az evangéliumokból, főként Szent János révén ismert számunkra. Idézzünk fel néhányat! Én vagyok az út, az igazság és az élet (Jn 14,6), Én vagyok az élet kenyere (Jn 6,35), Én vagyok a világ világossága (Jn 8,12), Én vagyok a jó pásztor (Jn 10,14), Én vagyok a feláldozás és az élet (Jn 11,25). Bizonyára mindenkinek feltűnt, hogy ezekben a mondasokban Jézus nem nevezte magát Isten Fiának, és tegyük hozzá, hogy más kijelentéseiben sem találkozunk ezzel. Az Atyával való szoros kapcsolatáról, egységéről viszont több alkalommal beszélt tanítványainak. „Én és az Atya egy vagyunk (Jn 10,30). E szempontból legfontosabb vallomása halála pillanatában a kereszt-

az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!” (Mt 3,17).

Vízkeresztnek, Jézus megkeresztelkedése ünnepe az a legfontosabb mondanivalója, hogy a mennyei Atya tanúságot tesz arról, hogy Jézus az ő fia. Isten talán olyan büszkén akar ránk tekinteni, ahogyan a földi édesapák és édesanyák tekintenek gyermekükre, aki sikereket ér el. Jézus megkeresztelkedése azért fontos esemény, mert ekkor válik nyilvánvalóvá, hogy ő az Isten Fia. Ehhez hasonlóan elmondhatjuk, hogy a kereszttség felvétele mindekenél ismertebb jelentős számunkra, mert ekkor válunk a mennyei Atya gyermekeivé. Őrizzük meg magunkban az istengyermekség kegyelmét, amelyet a kereszttségben kaptunk, hogy Isten mindig büszkén mondhasa rólunk, hogy az ő szeretett gyermekei vagyunk!

© Horváth István
Sándor,
Fotó a Netről

Betlehem csillaga

Vezess minket Betlehembe, csillagsugár,
hiszen ott az Isten Szentjei, Jézus, ki vár!
Ragyogj fennen, ragyogj nekünk lánggal tovább;
legyél nagy tűz, melynél a szív hazatalál!

Egykor bölcseket vezettél messi tájról,
S azok jöttek, nézván az ég csillagát jól:
Gáspár, Menyhért, Boldizsár úgy hittek néked.
Királyt szült egy szent Szűz, oda hív el fényed.

Most mi kérünk, csillagocská, mutass utat!
Látod, az ember most is sötétben kutat,
S nem lát úgy, mint üdvös lenne e világban.
Egyre húzza magát vakon, holtra váltan.

Világ világossága: Jézus, örökre
eljött, hogy Isten akaratát betöltse.
Vezess hát, hogy hódoljunk most mind előtte!
Szép betlehemi csillag, ragyogj a földre!

A végtelenség tudata

Már kisgyermekként is félelemmel és bizonytalansággal töltött el, amikor megtudtam, hogy a világegyetem végtelen. Vagyis nincs eleje, vége, sem térben, sem időben. Felnőttként saját emberi jelentéktelenségem zavart, az „arasnyi lét”, mely éppen, hogy megismer valamit a világból, s már el is múlik. Még később a végtelenség tudata hozzájárult istenhitem erősödéséhez. Mint olvasom, most a Vatikán is elképzelhetőnek tartja, hogy ebben a végtelen világban akár végtelen számú, hozzánk hasonló értelmes lény lehet, de mindet ugyanaz az Isten teremtette. Persze kissé nehéz elszakadni a geocentrikus gondolattól, kedvünkre valóbb lenne, ha mi, emberek lennénk az univerzum kivételes lényei, az üdvösségre kiválasztottak. Lehet, hogy így van, lehet, hogy nem. Tekintve az emberiség eddig ismert rövid, írásos történetét, egyáltalán nem bizonyos, hogy olyan értelmes lények vagyunk, mint amilyennek véljük magunkat büszkébb pillanatainkban. A fizikai lét négy dimenziójába zártan is most már feldereng sokunkban, hogy a világ korántsem hasonlít arra, amit az iskolában tanultunk, s a természettudományos eredmények éppen arra utalnak, hogy egyre több a megmagyarázatlan vagy megmagyarázhatatlan jelenség még abban a szűk

körben is, ameddig a tudásunk terjed.

Az egyik ismeretterjesztő televízióból tudom, hogy a Hubble űrteleszkóp tizenhárom milliárd fényévnnyire lévő csillagképekről készített felvételeket. Vagyis azok a csillagok tizenhárom milliárd évvel ezelőtt léteztek, most ért hozzánk ide a fényük, alighanem már nem is léteznek, vagy egészen máshol tartózkodnak az űrben. Végtére is számunkra teljesen mindegy, hiszen mind időben, mind távolságban ez az egész egy földi lény számára felfoghatatlan. S tegyük hozzá, hogy a mi jelenlegi űrteleszkópunk minden bizonnyal olyan primitív eszköz lesz néhány évtized múlva, mint Galilei híres távcsöve.

Kínos dolog ilyen aprónak és jelentéktelennek lenni, bár a mikrovilág is ugyanezt a leckét tanítja, hiszen minden ember testében még apróbb lények milliói tenyésznek, különféle hasznos és káros vírusok és baktériumok, melyekről a tudománynak csak sejtései vannak. Sok tudós azt állítja, az egész univerzum csupa rezgés, rezonancia, és nincs külön „anyag” és „szellem”, csak energia, melyből mi a

fényt és az elektromágneses hatást érzékeljük csupán, ám valójában sok – legalább tizenegy – különféle dimenzió létezik, mi pedig földi életünk során csak a szélességet, hosszúságot, magasságot és az időt tudjuk érzékelni. Ilyenkor eszünkbe jut Platón híres barlanghasonlata: Le vagyunk kötözve, háttal a fénynek, és csak a barlang falán megjelenő árnyak játékából próbálunk következtetni arra, milyen a valódi világ.

A végtelenség tudata sok emberben csüggedést okoz, néha teljes hitetlenséghez vezet, hiszen mit számítok én, az esendő ember ebben a hatalmas örvénylésben. Ilyenkor, ha a szájalmasan apró gondjaival elfoglalt egyén mégis megpróbálja segítségül hívni a világegyetem létrehozóját, működtetőjét és urát, a hatalmas Istent, akkor megnyugvást lelhet a gondolatban, hogy beleillik a nagy tervbe, és fia, Jézus révén átléphetjük a tért és az időt, a még fel nem fedezett, új dimenziókat. A végtelen részei vagyunk, magunk is végtelenek, testben és lélekben a végtelen Isten munkatársai.

(†SzSzP)

Az Ősz üzenete

Minden elmúlik

Megszoktuk, hogy tavasszal, nyáron minden kiszökdül, virágba borul. Üde, friss a természet. Zöltségek, gyümölcsök érnek be. Burjándzik a természet, főleg, ha van elég eső. Szép, harsogó zöldek a fák levelei. Ehhez képest ősszel minden megváltozik. Már nem nőnek olyan gyorsan a növények, illetve le is áll a fejlődésük. Minden lelassul. Elveszítik a szép zöld színüket, besárgulnak, rozsdabarnává változnak, majd lehullanak a fákról. Míg tavasszal és nyáron tele van az erdő madárcsiripeléssel, addig ősszel nagyon csendes, nem hallani madárszót.

Az élethez hozzátartozik a születés (ahogyan a természetben ez tavasszal figyelhető meg), de az elmúlás, az elengedés is. Annnyira szeretnénk, ha az életünk olyan étellel teli, virágzó lenne mindig, mint a természet tavasszal és nyáron. De nem lehet. Az élethez hozzátartozik az elengedés, az elmúlás.

Viszont nem érdemes ezen szomorkodni!

Akkor élünk teljes életet (vagyis akkor válunk igazán boldoggá), ha megtapasztaljuk, megéljük az ősz szépségét a mindennapjainkban. Mert igenis van szépsége az elengedésnek és az elmúlásnak is, csak észre kell venni. Emlékezz csak rá: ha Krisztus nem hal meg, akkor nem is támad fel, és akkor nincs megváltás sem, ami egyedüli reménye az életünknek! De Krisztus meghalt valóságosan és teljesen. Megélte Ő is az elmúlást, a veszteséget. Együttal értelmet adott neki.

A halállal, az elmúlással nincs vége mindennek. Csak egy állomás, ahogyan a természetben is csak egy évszak. Ezen keresztül juthatunk el az életre! Ennek örvendj, kedves testvér! Fedezd fel most velem, mennyi gyönyörűsége van ennek az évszoknak – az elmúlásnak!

(V.I.)

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!

*B-ánatot ne lásson lelked,
O-tt legyél, hol legjobb lenned,
L-épted nyomán virág nyíljék!
D-erű hasson át, s jó szándék!
O-tthonodban béke lakjon,
G-ond, ha jőne, elmaradjon!
Ú-tjaidon vigyen az ég,
J-ókedv, mosoly legyen elég!
É-des legyen sok-sok álmod,
V-ágyad vigyen, hű zarándok!
E-gészségben múljék éved,
T-eljesedjék mindez néked!
K-ívánságom feléd tehát,
Í-gy legyen kerek a világ:
V-edd észre az örök szépet,
Á-ldva érezd földi létet!
N-e légy soha rosszabb színben,
O-ldódj fel sok másik szívben!
K-üld fényt hozzád, hidd, az Isten!*

(Babik Erzsébet)

Egyházközségi adventi koszorú készítés

Ez történt

Temetések:

- 42. Temela Józsefné
Kaba Anna (1941)
- 43. Holman Arnold (1984)

Advent első vasárnapja előtt, szombaton délután közös adventi koszorú készítésre hívták az érsekvadkerti családokat. Az alkalomra, amit a fotó is mutat, szép számmal jelentkeztek koszorú készítők, és a Kolping házban került megrendezésre. Húsz gyönyörű koszorú készült a családok keze által, melyet saját ízlésük szerint díszíthettek kicsik és nagyok egyaránt. Az

ünnepkörnek megfelelő zene, sütemény és forró tea mellett csodáltuk meg az alkotásokat. Köszönettel tartozunk az ötletért Bartók Ágnes hitoktatónak, az anyagi hozzájárulásért az egyházközségnek és a finom süteményekért a kedves családoknak, akik kedveskedtek a közös adventi készülődés alkalmából.

Beke Anna

Isten a görbe sorokon is tud egyenesen írni!

Földrengés döntött romba egy falut a középkorban. Egyetlen ép ház sem maradt, az életben maradt lakók – legnagyobb részt szegény földművesek – mélységesen elkeseredtek. Saját erejükből képtelenek voltak újjáépíteni településüket. Elhatározták tehát, hogy felajánlják élet-hosszig tartó hűségüket szolgáltatukat valamelyik környékbeli gazdag földesúrnak, ha hajlandó lenne felépíttetni házait a vagyonából. Két gazdag nemes lakott a közelben. A falu lakói először egyi-

kükhöz mentek: „Nemes uram! Ha felépítteted a házainkat, melyeket a földrengés elpusztított, holtunkig hűséges szolgálód leszünk” – mondták neki. A földesúr azt válaszolta: „Kész vagyok segíteni nektek, de korai lenne még felépíteni a házaitokat. Várjunk azzal egy kicsit, amíg a föld mélye biztosan lecsendesedik. Addig lakjatok a kastélyom gazdasági épületeiben!” Az emberek egy része hallgatott is rá és nála maradt. Más részük azonban türelmetlen volt, ők mielőbb be-

akartak költözni új házaikba, ezért felkeresték a másik nemes urat is ugyanazzal a kéréssel. A másik úr gyorsan ki is küldte minden emberét, s a romokból néhány nap alatt felhúzatta a földművesek házait. Az emberek magasztalták új gazdájukat. Azonban alighogy beköltöztek, súlyos utóréngések sorozata következett be, s a hirtelen felépített lakások újra a föld színével lettek egyenlővé.

(Finta atyától)

Egyházközségi hírek

Advent utolsó hetében, december 19., hétfőtől december 23., péntekig minden nap reggel 6 órakor tartunk hajnali szentmisét, ezen a héten esti szentmise nem lesz.

December 24-én napközben már nem lesz szentmise.

Karácsonyi miserendünk:

December 24-éről 25-ére virradó éjjel tartjuk az éjféli szentmisét. Az éjféli szentmise előtt a templomot 23 órakor nyitjuk ki. A szentmise előtt körülbelül fél 12-től adventi-karácsonyi énekekkel hangolódunk a szentmisére. December 25-én és 26-án ünnepi miserendet tartunk, tehát reggel 8 órakor, délelőtt fél 10-kor, Pusztakerkiben pedig 11 órakor lesznek a szentmisék.

A Szent Családot ebben az évben december 30-án, pénteken ünnepeljük, ezen a napon este 6 órakor tartunk szentmisét.

Karácsony napján a fél 10-es szentmisét követően lesz a hittanos gyermekek pásztorjátéka templomunkban.

December 31-én, szombaton a polgári év utolsó napján este 5 órakor tartjuk a Te Deum-ot az év végi hálaadó szentmisét.

Január 1., újév napja, Szűz Mária Isten Anyjának az ünnepe. Templomunkban reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor, Pusztakerkiben 11 órakor mutatunk be szentmisét. Ezen a napon van a Béke világnapja is, imádkozunk a békéért! Ne felejtsük el, hogy január 1-e parancsolt ünnep, szentmisén részt venni kötelező!

Január 6-án, pénteken Urunk Megjelenésének ünnepét, azaz Vízkeresztet ünnepeljük. Ezen a napon reggel 7 órakor és este 6 órakor tartunk szentmisét templomunkban. Ne felejtsük el, hogy ez a nap

szintén parancsolt ünnep, a szentmisén való részvétel kötelező! A vízszentelést a reggeli szentmise keretében végezzük. Előtte csütörtökön este 6 órakor előesti szentmise lesz Urunk Megjelenésének ünnepéről.

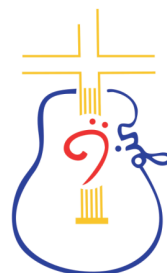
Január 6-án lesz a hónap első pénteke, ezen a napon a szokott módon felkeressük otthonukban az idős-beteg Testvéreket a szentségekkel.

Január 8-án Urunk megkeresztelkedésének ünnepe lesz. Ezzel elkezdődik az évközi időszak első része, amely hamvazószerdáig tart. Ezen időszakban kérhetők házszentelések, akik lakásukat szeretnék megszenteltetni, az atyákkal tudnak időpontot egyeztetni.

Tájékoztatjuk a Kedves Testvéreket, hogy Vadkerti Harangok ára a nyomtatási költségek emelkedése miatt 2023-tól változik. Egy példányszám ára 250 forintba kerül. Ezt az összeget kérjük a Vadkerti Harangok perselyébe berakni! Isten fizesse meg adományait!

Gitáros szentmise

Szentmise
gitáros zenei
szolgálattal
a Szent András
plébániatemplom-
ban:
2023. január 8.,
vasárnap 9:30

ÉRSEKVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

Templombúcsú 2022

A nyolcszáz éves születésnapunk készüllete jegyében, folytatva a megkezdett folyamatot, november 30-án, Szent András ünnepén a több mint 20 éve bennünket szolgált atya, Molnár Péter volt Egyházközségünk vendége, egyben ünnepi szónoka.

Igaz, a sors fintora majdnem meghiúsította az ünnepi szentmisei jelenlétét, hisz a Sátán most sem télenkedve az M4-es karambol miatt hátráltatta, de meggátolni nem tudta a számunkra szánt tanításának elmondásában.

Tanítása egyben házi feladat is volt

számunkra. Mint a napi evangéliumban is hallhattuk, András Jézusban felismerte a Messiást. Nem is télenkedett. Vitte magával testvérét, Pétert az első pápát

A lecke adott. Ebben a zaklatott világban is felismerve a Messiást, Andrást követve meg tudjuk-e osztani az örömhírt. Ha sikerrel járunk ebben az ügyben, akkor az András apostol által 301-ben keresztény állammá vált Örményországból tanulva kereszténnyé tehetjük Magyarországot és Európát egyaránt.

2022. 11. 30.

emjé

A szolgáló szeretet lelkülete

A lassan nyugdíjas korbá erő építésmérnök megbízást kapott a cégtől, amelynél dolgozott. Egy luxusvillát kellett építenie. Az instrukciók így hangzottak: teljesen szabad kezet kap. Nem kell takarékoskodnia a pénzzel, az építőanyaggal. Legyen az a villa minél szebb, kényelmesebb, összkomfortosabb. A mérnök így gondolkodott magában: „Hm! Micsoda jó lehetőség! Lassan itt a nyugdíjazásom, ideje magamra is gondolnom! Na lássuk, mit tudok kispórolni magamnak ebből a luxusvillából!” Ezzel elkezdte az építkezést. Papíron a legjobb anyagokat használta, ráadásul fölös mennyiségben. Valójában azonban silány anyagokból, hanyag módon építette a villát. Vékony, szigete-

letlen falak, a betonba nem kevert elég cementet, az ácsszerkezet is gyenge faanyagokból készült, a cserepezés is a legócskább minőségű, noha kívülről tetszetős. A vakolat és a festés is legfőljebb néhány évig marad a helyén. A megspórolt pénzt pedig szépen zsebre csúsztatta. Eljött az átadás napja. A mérnök a szalag ünnepélyes átvágása után átnyújtotta a kulcsot a cég vezetőinek. Mekkora volt azonban a megdöbbenése, amikor a vezérigazgató széles mosollyal visszanyújtotta a kulcsot és így szólt: „Ez a villa az öné, kedves mester, fogadja szeretettel hosszú és eredményes munkálkodásának elismeréséül.

(Vereb István)

Karácsonyi fények

Amikor kigyúlnak a karácsonyi fények,
Együtt kell dobbanni az emberek szívének.
Szóljon arról minden mese, ének:
Varázslata van a szív szeretetének.
Nyisd hát meg a szíved, öleld a világot,
Minden ember legyen örömmel megáldott.
Mosollyal vidíts fel, szóval, öleléssel,
Tiszta érzésekkel, mit szívedbe vése.
Teremts egy szeretőbb, élhetőbb világot,
Amilyet az ember eddig még nem látott.
Megfagyott szíveket tölts meg szeretettel,
Legyen a világ boldog minden ember!

(Aranyosi Ervin)

Szentmiseszándékok

Január

1. Vasárnap -
2. Hétfő - Kaba Antalné, szülei, nővére, sógora, élő és elhunyt családtagok
3. Kedd - Morcz Csaba lelki üdvéért
4. Szerda -
5. Csütörtök -
6. Péntek - Varga Szilárd, felesége Erdős Margit, gyermekeik, vejük Bakó László, élő és elhunyt hozzátartozók
- Molnár István 15. évforduló, szülei, nagyszülei
7. Szombat - Végh József, szülei, apósa, anyósa, két sógora, valamint élő és elhunyt hozzátartozók
- Dósa János, szülei, nagyszülei, két sógora, Vitéz József, felesége Fábián Erzsébet, fiuk József, szülei, élő hozzátartozók
- Kovácspál János, felesége Tomis Erzsébet, vejük Bartók László, fiuk, menyük, a család élő és elhunyt tagjai
- Nagy Jánosné Boda Margit, két férje, élő hozzátartozók
8. Vasárnap - Majer Istvánné 1. évforduló, férje, a család élő és elhunyt tagjaiért
- Kristók István, élő és elhunyt hozzátartozók
- Vincze János, felesége Fábián Mária, fiuk, menyük, szülei és hozzátartozók
9. Hétfő -
10. Kedd -
11. Szerda -
12. Csütörtök - Boda, Valkó Beke és Kovács család élő és elhunyt hozzátartozókért
13. Péntek -
14. Szombat - Gréczi István 3. évforduló, a Gréczi és Kristók család élő és elhunyt hozzátartozók
- dr. Boda János, testvérei, elhunyt hozzátartozók
- Szabó János 2. évforduló, unokái Kornél és Olivér, szülei, nagyszülei, anyósa, apósa, élő és elhunyt családtagokért
- Csabák László 6. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók
15. Vasárnap - Jakubecz Jánosné 2. évforduló, férje, lányuk, vejük és hozzátartozók
- Urbán István, testvére Erzsébet, édesapjuk, élő és elhunyt hozzátartozók lelki üdvéért
- Szakács János 15. évforduló, Kovács Rozália, Halaj József, felesége Konopás Mária, fiuk Attila és József, élő és elhunyt hozzátartozók
- Erdős János, felesége Kopisz Mária, gyermekeik, szülei, élő és elhunyt hozzátartozók

16. Hétfő -
17. Kedd -
18. Szerda -
19. Csütörtök -
20. Péntek -
21. Szombat - Szrenka István, szülei, anyósa, apósa, elhunyt és élő hozzátartozók
22. Vasárnap - Kristók, Kopcsák és Konopás család élő és elhunyt tagjaiért
23. Hétfő -
24. Kedd -
25. Szerda -
26. Csütörtök -
27. Péntek - Kovács András 1. évforduló, szülei, nagyszülei és apósa Kristók Ignác
28. Szombat - Dósa János 19. évforduló, Dósa és Boda család élő és elhunyt tagjaiért
- Guba Sándor lelki üdvéért, élő és elhunyt családtagok
- Vincze Ignácné 5. évforduló, a család élő és elhunyt tagjaiért, Boda János 19. évforduló, valamint Kakas József 9. évforduló, a család élő és elhunyt tagjaiért
29. Vasárnap - Molnár Lajosné 32. évforduló, szülei, apósa, anyósa, testvérei, élő és elhunyt hozzátartozók
30. Hétfő -
31. Kedd -

Hófehér karácsony, álom...

*Úgy tűnik, megint csak álom
Lesz a hófehér karácsony...
Mesekép marad csak újra,
Mit a szél is messze fúj ma...*

*Szánkó rozsdul a padláson...
nem lesz szép-fehér karácsony...
Nincsből nem lesz hőember se...
Jaj, de rossz az ember kedve...!*

*Nézhetsz zúzmarát a fákon!
Csak így lesz fehér karácsony...
Az időjós nem is bíztat...
Nem lesz hó se ma, se holnap...*

*Már önmagam sem találom...
Vágy marad, kedves barátom...
S csupán gyermekkori álom
a hó-szín, fehér karácsony...*

(Babik Erzsébet)

Vadkerti Harangok

**Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület**

Felelős kiadó: Máthé György plébános

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszeg.hu>

email: emje52@gmail.com